

আশীষ কুমাৰ হাজৰা

বনাম

ৰুবি পাৰ্ক সমবায় গৃহ নিৰ্মাণ ছ'চাইটি লিমিটেড। আৰু অন্যান্য।

৫ মে', ১৯৯৭

[ন্যায়াধীশ কে ৰামস্বামী আৰু ডি.পি. ৰাধৰা]

সীমাবদ্ধতা আইন, ১৯৬৩ : ধাৰা ৫, ৬, ১৪--পশ্চিম বংগ সমবায় সমিতি আইন , ১৯৮৩ৰ অধীনত সালিসীৰ বাবে জাননী -সীমাবদ্ধতা-২৬.১০.১৯৭৪ তাৰিখে দিয়া জাননী-উচ্চ ন্যায়ালয়ত গোচৰ দাখিল কৰে ১০.৯.৭৫ তাৰিখে-উচ্চ ন্যায়ালয়ে কাৰ্য্যবিধি ৰক্ষা কৰিব নোৱাৰা বুলি ৰায় দিছিল যদিও লক্ষ্য কৰিছিল যে যিহেতু আবেদনকাৰীয়ে দেৱানী আদালতৰ সন্মুখত দাবীৰ বিৰুদ্ধে সত্যতাৰে গোচৰ চলাইছিল, গতিকে ধাৰা ১৪ৰ অধীনত উক্ত সময়সীমাক মাফ কৰিব পাৰি- ইয়াৰ পিছত দাখিল কৰা আবেদনখন ৰ সঠিক ব্যাখ্যাৰ অভাৱত পলম হোৱাটো মাফ কৰিবলৈ অস্বীকাৰ কৰি পঞ্জীয়কে সেইখন খাৰিজ কৰে- কয় যে, পঞ্জীয়কে এই পলমক মাফ নকৰা সিদ্ধান্তটো সঠিক আছিল-নিৰ্ধাৰিত সীমাবদ্ধতা জাননী জাৰীৰ মাত্ৰ দুমাহৰ পিছ লৈকেহে- ১৯৭৫ চনৰ ১০ ছেপ্টেম্বৰৰ পৰা দেৱানী পক্ষত উচ্চ ন্যায়ালয়ত বিষয় নিষ্পত্তিৰ তাৰিখলৈকে উক্ত সময়সীমা বাদ দিয়া হৈছে , কিন্তু ২৬.১০.১৯৭৪ চনৰ পৰা দেৱানী গোচৰ দাখিল কৰালৈকে পলমৰ কাৰণ ব্যাখ্যা কৰাটো প্ৰয়োজনীয়-৬ নং ধাৰাত প্ৰতিবাদকাৰীৰ সপক্ষে গণ্য কৰা মূল্যৰান অধিকাৰ যাতে পৰাস্ত নহয় , সেইটো নিশ্চিত কৰাটো আদালতৰ কৰ্তব্য -পশ্চিম বংগ সমবায় সমিতি আইন ১৯৮৩-ধাৰা ৯৫(৩) ।

দেৱানী আপীল বিচাৰ ক্ষমতা : ১৯৯৭ চনৰ বিশেষ ছুটীৰ আবেদন (গ) নং ১১২৫৭।

চি. অ. নং ৩৪৬/ ১৯৯৩ গোচৰত কলিকতা উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ১২.৮.৯৬ তাৰিখৰ
ৰায় আৰু আদেশৰ পৰা।

আৰ. চি. ভাৰ্মা আৰু চতন্য সিদ্ধাৰ্থ আবেদনকাৰীৰ হৈ।

আদালতৰ তলত দিয়া আদেশ দিয়া হৈছিল :

আমি বিদ্বান অধিবক্তাক শুনিছো।

পশ্চিম বংগ সমবায় সমিতি আইনৰ ধাৰা ৯৫(৩)ৰ অধীনত সমিতি আৰু
ইয়াৰ সদস্য আদিৰ মাজত যিকোনো দাবী উত্থাপন হ'লে চলিছীৰ বাবে জাননী
দিয়াৰ তাৰিখৰ পৰা দুমাহৰ ভিতৰত দাখিল কৰিব লাগিব। ১৯৭৪ চনৰ ২৬
অক্টোবৰত জাননী দিয়া হয় আৰু ১৯৭৫ চনৰ ১০ ছেপ্টেম্বৰত উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ মূল
পক্ষত এই মামলা দাখিল কৰা হয়। ধাৰা ৯৫ৰ উপ- , ধাৰা (৩)ৰ অধীনত যদিহে
পলমৰ বিষয়ে সঠিকভাৱে ব্যাখ্যা কৰি আবেদন দাখিল কৰা হয়, তেন্তে আদালতক
পলমক মাফ কৰাৰ ক্ষমতা দিয়া হৈছে। উচ্চ ন্যায়ালয়ে অৱশেষত ৰায় দিছে যে
মামলাৰ মূল দিশত ৰখা কাৰ্য্যবিধি বজাই ৰাখিব নোৱাৰি। কিন্তু যিহেতু
আবেদনকাৰীয়ে দেৱানী আদালতৰ সন্মুখত দাবীসমূহৰ বিৰুদ্ধে সঁচা অৰ্থত গোচৰ
চলাইছিল, সেয়েহে সীমাবদ্ধতা আইনৰ ১৪ নং ধাৰাত উক্ত সময়সীমাক মাফ কৰিব
পাৰি। এখন আবেদন সঠিকভাৱে দাখিল কৰা হৈছে, পঞ্জীয়কে আবেদনখন
খাৰিজ কৰি কয় যে ব্যাখ্যা সঠিকভাৱে দিয়া হোৱা নাছিল আৰু, সেয়েহে, তেওঁ
পলমক মাফ কৰিবলৈ অস্বীকাৰ কৰিছে। ১৯৯৬ চনৰ ১২ আগষ্ট তাৰিখ ৰ দেৱানী
আদেশ নং ৩৪৬/১৯৯৩ ত লেখ আবেদন খাৰিজ কৰা হয়। সেই বাবে এই বিশেষ
অনুমতি আবেদন।

আবেদনকাৰীৰ বিদ্বান অধিবক্তা শ্ৰী আৰ.চি. ভাৰ্মাই কয় যে উচ্চ ন্যায়ালয়ে
ৰায় দিছিল যে যিহেতু আবেদনকাৰীয়ে কাৰ্য্যবিধিৰ বিৰুদ্ধে সত্যতাৰে গোচৰ
চলাইছিল, ধাৰা ১৪ৰ অধীনত, সেই উদ্দেশ্যে ব্যয় কৰা সময়খিনি বাদ দিব লাগিব ,
পঞ্জীয়কে পলম মাফ কৰিবলৈ অস্বীকাৰ কৰি ভুল কৰিছিল । আমি বিতৰ্কত
কোনো জোৰ দেখা নাপাওঁ। ১৯৭৫ চনৰ ১০ ছেপ্টেম্বৰৰ পৰা দেৱানী পক্ষত উচ্চ
ন্যায়ালয়ত বিষয়টো নিষ্পত্তি হোৱাৰ তাৰিখলৈকে , আইনখনৰ ১৪ নং ধাৰাত উচ্চ
ন্যায়ালয়ে জাৰি কৰা নিৰ্দেশনাৰ দ্বাৰা উক্ত সময়সীমা বাদ দিয়া হৈছে। কিন্তু ১৯৭৪
চনৰ ২৬ অক্টোবৰৰ পৰা দেৱানী গোচৰ দাখিল কৰিবলৈ অহা তাৰিখলৈকে পলমৰ
কাৰণ ব্যাখ্যা কৰাটো প্ৰয়োজনীয়। নিৰ্ধাৰিত সীমাবদ্ধতা জাননী দিয়াৰ মাত্ৰ দুমাহৰ
পিছতহে। উপযুক্ত ব্যাখ্যা নিদিয়ালৈকে সীমাবদ্ধতা আইনৰ ৩ নং ধাৰাত
প্ৰতিবাদীসকলৰ সপক্ষে মূল্যৱান অধিকাৰৰ সৃষ্টি হৈছে , তেন্তে সঠিক ব্যাখ্যা
নিদিয়ালৈকে মূল্যৱান অধিকাৰটোক পৰাস্ত কৰিব নোৱাৰিব বুলি নিশ্চিত কৰাটো
আদালতৰ কৰ্তব্য। এই দৃষ্টিকোণৰ পৰা বিবেচনা কৰিলে পঞ্জীয়কে পলমক মাফ
নকৰাটো সঠিক আছিল।

সেই অনুসৰি বিশেষ ছুটীৰ আবেদন খাৰিজ কৰা হয়।

আবেদন খাৰিজ কৰা হল।

অনুবাদক-প্ৰণব জ্যোতি বৰা

জ্যেষ্ঠ অনুবাদক

গুৱাহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়

